

ע"פ 2374/24 - אלכסנדר איזמאילוב נגד מדינת ישראל, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2374/24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן

המערער: אלכסנדר איזמאילוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים
בחיפה (כב' השופט א' קאופמן) בח"נ 6750-09-22
מיום 19.2.2024

המערער: בעצמו

המשיבה: מדינת ישראל

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופט א' קאופמן) בח"נ (מקומיים חי') 6750-09-22 מיום 19.2.2024 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ההליך נושא הערעור שלפני עניינו בשלושה דו"חות חניה שבגינם ביקש המערער להישפט. ההליך נפתח בחודש ספטמבר 2022, והועבר לטיפולו של כב' השופט א' קאופמן בחודש יוני 2023 לאחר שהמותב הקודם שדן בהליך (להלן: המותב הקודם) פסל את עצמו בעקבות בקשת המערער. ביום 19.12.2023 דחה בית המשפט שתי בקשות שהגיש המערער לביטול כתב האישום ולמתן "הכרעת דין סופי[ת] וחד-משמעית למעשה תרמית מטעם המאשימה" (להלן: ההחלטה מיום 19.12.2023). בית המשפט ציין כי המערער השתמש בבקשותיו בלשון משתלחת וכי הוא מגיש בקשות רבות שמנוסחות באריכות שלא לצורך, והדגיש כי על המערער לחדול מכך. עוד נקבע כי אין תימוכין בחוק או בפסיקה למתן הסעד שהתבקש בעניין הרשעת המשיבה. למעלה מן הצורך ציין בית המשפט כי אחת הטענות שעליהן ביסס המערער את בקשתו, ולפיה נפלו פגמים בשליחת הודעות הקנס, היא טענה מוקשית - ומכל מקום, אף

עמוד 1

אם נפל פגם מסוים בשליחת ההודעות, אין בכך כדי להוביל לביטול כתב האישום. בהקשר זה צוין כי עיון במסמכים שצירף המערער מעלה כי "דומה והוא דולה מהם את המידע הלא נכון" בנוגע לכתובת שאליה נשלחו הדו"חות (עמ' 3 להחלטה מיום 19.12.2023). באשר לטענה שהעלה המערער ולפיה הדו"חות ניתנו שלא בהתאם להוראות חוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993, ציין בית המשפט כי ראוי שהסוגיה תתברר במסגרת שמיעת הראיות. עוד נדחתה טענת המערער כי יש לבטל את כתב האישום מכיוון שהמשיבה לא העבירה לו חומרים רלוונטיים, בדגש על סרטונים מסוימים. בית המשפט קיבל את טענת המשיבה כי אין בידיה סרטונים רלוונטיים, וקבע כי אין פגם בהתנהלותה בכל הנוגע לגילוי מסמכים וחומרי חקירה. בהקשר זה הודגש כי אם יתברר במהלך שמיעת הראיות שדרך הפעולה של המשיבה מקפחת את הגנתו של המערער - עשוי להינתן לכך משקל, אך כי אין בנסיבה זו כדי להצדיק את ביטול כתב האישום.

2. ביום 13.2.2024 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב ולהעברת הדיון בהליך לבית משפט במחוז צפון. בבקשתו פירט המערער השגות על התנהלותם של המשיבה ושל מזכירות בית המשפט, וכן הלין על החלטות שניתנו על ידי המותב הקודם ועל ידי מותב אחר שדן בעניינו בהליך קודם. עוד טען המערער כי כב' השופט א' קאופמן נוהג במשוא פנים ומתוך דעה קדומה לגביו. לטענת המערער, במסגרת ההחלטה מיום 19.12.2023 התעלם המותב מראיות רלוונטיות שהגיש, כמו גם מפגמים שנפלו בתגובות המשיבה לשתי הבקשות שנדונו בהחלטה. נטען כי המותב קבע בהחלטתו מסקנות שגויות תוך זלזול במערער ופגיעה בזכויותיו, תוך "ניצול" העובדה שהמערער אינו מיוצג ומתוך כוונה להגן על המשיבה (סעיף 30 לבקשת הפסלות). לצד זאת חלק המערער על הקביעה כי בקשותיו נוסחו בלשון שאינה הולמת, כמו גם על הקביעות בעניין הכתובת שאליה נשלחו הדו"חות ובעניין אי העברת הסרטונים. לצד זאת הלין המערער על כך שההחלטה מיום 19.12.2023 כללה ציטוטים מהחלטה שנתן המותב הקודם.

3. ביום 19.2.2024 דחה בית המשפט את הבקשה לפסילתו (להלן: החלטת הפסלות), והדגיש כי אין מקום להעלות טענת פסלות עקב החלטות דיוניות שבעל דין אינו מרוצה מהן. מכל מקום הדגיש המותב כי ההחלטות בהליך ניתנו לאחר שמיעת טענות המערער, וכי יהיה ביכולתו להעלות את טענותיו במסגרת פרשת ההגנה. עוד דחה בית המשפט את הטענה להפליית המערער בשל היותו בלתי מיוצג, והדגיש כי כל טענות המערער נבחנות בדקדוק. בהקשר זה הוסיף בית המשפט כי עשוי להתעורר צורך במינוי סינגור למערער, ככל שלא ניתן יהיה להתקדם בניהול ההליך כנדרש. לבסוף הבהיר המותב כי אין בסמכותו להורות על העברת ההליך לבית משפט אחר.

4. מכאן הערעור שלפניי, אשר התקבל לרישום ביום 20.3.2024. המערער חוזר על השגותיו בנוגע לנימוקי ההחלטה מיום 19.12.2023, ובפרט על הטענה כי המותב התעלם מטענות רלוונטיות והעלים עין מהתנהלות בעייתית של המשיבה. המערער מוסיף כי ההחלטה מיום 19.12.2023 מהדהדת קביעות שגויות של המותב הקודם, אשר כאמור פסל את עצמו בעקבות בקשת פסלות שהוגשה בעניינו. כמו כן טוען המערער כי החלטת הפסלות אינה כוללת מענה ראוי לטענותיו. לצד זאת מבקש המערער להורות על העברת ההליך נושא הערעור שלפניי לעיונה של נשיאת בתי משפט השלום במחוז חיפה, על מנת שתעבירו לבית משפט אחר.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. המבחן לפסילת מותב מלשבת בדין מעוגן בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולפיו יש לבחון האם מתקיימות נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. איני סבור כי אלה הם פני הדברים בעניינו. טענות המערער ממוקדות, רובן ככולן, בהחלטה מיום 19.12.2023 שבמסגרתה דחה המותב את בקשותיו לביטול כתב האישום ולמתן סעד לחובת המשיבה. כפי שנפסק לא אחת, השגות על החלטות דיוניות אין מקומן בבקשת פסלות אלא בהליכי ערעור מתאימים (ע"פ 1072/22 ג'ולאני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.2.2022); ע"פ 7415/20 זלצמן נ' מדינת ישראל היחידה

הארצית למאבק בפשיעה, פסקה 8 (5.11.2020)). איני סבור כי טענות המערער מצדיקות סטייה מן הכלל האמור, ולא שוכנעתי כי הקביעות שנכללו בהחלטה מיום 19.12.2023 מעידות על גיבוש דעה קדומה ביחס למערער (השוו: ע"פ 278/24 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2024)); ע"פ 7565/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.11.2022)). כאמור לעיל, המותב הדגיש כי הגם שאין בטענות המערער כדי להצדיק את ביטול כתב האישום, היא ביכולתו להעלותן במסגרת פרשת ההגנה בהליך - וחזקה עליו כי ידון בטענות המערער בהתאם להוראות הדין. הביקורת שהביע בית המשפט על האופן שבו ניסח המערער את טענותיו, אף היא אינה מקימה חשש ממשי למשוא פנים (ראו והשוו: ע"פ 3142/23 דסוקי נ' מדינת ישראל רשות המסים, פסקה 12 (30.4.2023)). למען הסר ספק אבהיר כי טענות המערער בנוגע להתנהלותם של מותבים אחרים, כמו גם העובדה שהמותב הקודם פסל את עצמו מלדון בהליך, אינן מעלות ואינן מורידות לעניין שאלת קיומה של עילת פסלות ביחס למותב הנוכחי. לבסוף אציין כי הליך פסלות אינו האכסניה המתאימה לבקשת המערער להעברת מקום הדיון בהליך (ע"פ 3481/13 בן יששכר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2013)), ומשכך לא מצאתי להידרש לנושא.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, י' בניסן התשפ"ד (18.4.2024).

מ"מ הנשיא
